

אם אתה צעיר

ורוצה

לחסוך

בוא לעבוד בנתל אילת

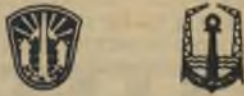
לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 35. אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני טוב למקצוע הסווארות.

בעבודה זו חוכל להגיע למשכורת ממוצעת של 1,500.- ל"י נמו לחודש. ישנה אפשרות להכנסה נוספת על ידי עבודה בשעות נוספות.

מגורים וארוחות יינתנו לך בבית הנמל (מלון) במחיר מינימלי כך שתוכל לחסוך את מרבית משכורתך. לבעלי משפחות חינוך עזרה בריוור לאחר תקופת נסיון.

כמו כן דרושים מחסנאים בעלי ידיעה בעברית ובחשבון.

המעוניינים לעבוד בנמל אילת יפנו בכל יום שישי בין השעות 9.00 - 12.00 למשרד הראשי - רשות הנמלים בית מעיא, דרך פתח תקוה 74 תל אביב, קומה 11, חדר 1121. נא להביא תעודת זהות ופנקס מילואים. ניתן גם לפנות בכתיב למדור כח'אדם נמל אילת - ת.ד. 37, אילת.

לשכת הברסום הממשלתית

המירון לאל-עריש
(המשך מעמוד 11)
של נחיות מיבצעת וללא קרב שיהיה — וגם ייראה — קרב איתנים, היה למיצרים בבחינת דבר שאין להעלותו על הדעת. ניתן גם להניח, כי המיצרים היו ערים לאפשרות שאם ישראל תרצה להנחית מכה מוגבלת, יעדה הטבעי ביותר יהיה כיבוש איזור הרצועה והפיתחה (אומנם זו היתה האופציה שנראתה סבירה ביותר גם לישראל, אילו החליטה או להסתפק ביעד מוגבל בלבד).

מפני מיבצעה הטופוגרפיה ותנאי הנהגה והמדיניות, הייתה פיתחת רפיח — אם רצו להגן עליה — כוח ניכר ומערכים נרחבים. לא היה זה אחד מאותם איזורים ש"בהם" יבול גדוד אחד לעצור דיוויזיה. לכן, אפילו העריכו שבין רפיח לאד-עריש יאיים עליהם מאי מין מישני ביבול, ראו המיצרים עצמם נאלצים להשקיע במקום כוחות ניכרים.

הכוח המצרי העיקרי בגזרה הצפונית היה דיוויזיית חי"ר מס' 7 המיצרית, עם שלוש חטיבות ועוד חטיבה פלסטינית ברפיח וחטיבה חמישית, של "מישמר לאר-מי" מקומי, באל-עריש — אל אלו נוסף פה חטיבה שישית פלסטינית, שהגנה על חייונס, ודרכה החליט טל להחדיר את שבט. עוצבות חי"ר מיצריות אלו נסד תיעדו בכ"ר 90 טנקים מסוגים שונים ובכ"ר 150 קניארטילריה (תותחים כבדים, ביינוניים ומרגמות כבדות), בתוספת כמ"ר יות גדולות של תותחים ב"ט ומרגמות בינוניות, שהיו נשק אורגני ביחידות ה"חי"ר. מפקדת הדיוויזיה נמצאה בשייח' זואיד, ושם נמצא גם המערך הלוגיסטי שלה.

בשבתנו את משמעותה הממשית של עוצמת מיצרית זו, עלינו לערוך בה פחות — ואחר-כך, ייסוף.

גורם החולשה העיקרי של המצריים, בכך הנוגע לפריסתם, נבע מן ההכרח לפזר את הכוחות על פני מרחב גדול בשלושה מערכים נפרדים, מרוחקים זה מזה, מעבר לטווחו של סיוע ישיר הדדי.

המערך הראשון שבו עתידה היתה להתקל אוגדת טל היה זה שהגן על הרצועה עצמה ואשר דרך מיתחמו הדרומי, זה של ח'ר יונס, נועדה להגיע אל רפיח. מיתחם זה הוחזק על ידי 2 גדודים פלסטינים, גדוד ארטילריה וכמה טנקים שרמן מן המודל העתיק ביותר.

לאחר "מנה ראשונה" זו עמדה אוגדת טל לפנות ולטפל במערך המיצרי העיקרי, שבו רוכזו כשני שלישי הכוח המיצרי שבגזר רה ואשר מרכזו נמצא ב"צומת רפיח" — יעדן של חטיבת הפלמ"ח הראל במיבצע חורב שבשלהי מלחמת העצמאות ושל אוגדת לסקוב, בקדש. מערך רפיח הורכב מארבעה מיתחמים נפרדים. הצפוני ביותר נמצא סביב לעירייה רפיח עצמה, וכלל חטיבה פלסטינית עם תיגבור של "קומנדו" מיצרי ושל גדוד תותחים, אבל, שלא כחייונס, נמצא מיתחם זה בתוך "קשת תות" הטוח היעיל של חלק מן הארטי לריה הרבה, אשר נמצאה סמוך ל"צומת" ודרומה ממנה.

שוקים את מיתחם רפיח ועד 15 ק"מ דרומה לו, השתרעו מיתחמי שתי חטיבות החי"ר של דיוויזיה 7. האחד עיקרו מצפון ל"צומת" (ובו חטיבה 16 עם גדודי הטנקים של הדיוויזיה יחד עם 18 טנקים טי"ר 34) שמוקמו באיזור "הצומת" עצמו. מדרום נקבע מיתחמה של חטיבה 11, אשר שני גדודיה הרגלים שלה התחפרו לאר רך הכביש הישן (וההרוס) לניצנה. 21 הי טנקים של גדוד הטנקים 3 של חטיבה זו חולקו לשני כוחות, שנפרסו בעורף גדודי דיה"ח"ר.

שמונה ק"מ ממערב לצומת רפיח, סמוך לקיבוץ קטן של מיכנים הקרוי כפר-ישן, ערכה דיוויזיה 7 17 טנקים טי"ר 34 נוספים ב"מיגנן ג"ט", כמיצות הדוקטרינה הסובייטית. מאחרי מיתחמי חטיבות 16 ו-11 וביני לבין ה"מיגנן", נערכו ארבעה גדודי ארטילריה ועוד יחידת מרגמות כבדות — 90 קנים בסך-הכל.

כ"ר 20 ק"מ ממערב לשייח'זואיד החל המערך השלישי, שמרכזו אל-עריש. המיתחם המזרחי — והחזק — ביותר בו נמצא ב"מעבר הגיראדי הארוך והצר. מיד אחריה, סמוך למבואות אל-עריש, מצוי "מיצר" דיונות נוסף, הקרוי אריסה. "נקניק" ה"גיראדי" — אריסה, שאורכו כ"ר 11 ק"מ, היה מאורגן במיתחם חטיבתי בן 3 גדודי דיירגלים, גדודי תותחים ו-20 טנקים (כולם בניכלאיים עלובים ביותר של צריח אמחט

מערכת בטיחות אוטומטית פותחה ע"י פולקסווגן

האפשרות שתוטל חובת הגירת חגורת בטיחות על כל נהג הביאה את חב' "פולקסווגן" לפיתוח וייצור דגם חדש של מערכת בטיחות לנהג המורכבת מבלם בירכיים ומחגורה השונה מן החגורה הרגילה בכך שהיא אינה נתונה לשליטתו של הנהג, כי אם מתלבשת עליו באופן אוטומטי בכל פעם שהוא מתיישב בכסאו. החגורה גם פותרת בעיה פסיכית, לוגית של ההתנגדות התת-הכרתית שיש לנהג מפני נהיגה במצב בו הוא "קשור" לחגורה הקונביונלית. המערכת של "פולקסווגן" כוללת חגורת כתף (מס' 1 בתמונה) ואזור סופג זעזועים המורכבת במכונית מול ברכי הנהג ומונע ממנו להתחלק מתחת לחגורה בעת התנגשות (מס' 2).

חגורת הבטיחות מתוחה אלכסונית מעל למושב הקדמי. קציה האחד מחובר לכסא הנהג בעזרת מיתקן התכונות אינרטי וקציה השני מחובר לעמוד הדלת. החגורה אינה מפריעה כמובן לכניסה וליציאה מן הרכב, כי היא נמתחת אוטומטית ומוסתת הצידה עם פתיחת הדלת וחוזרת למקומה על חזה הנהג עם סגירת הדלת.

בתנאים רגילים יכול הנהג לנוע על מקומו ללא כל הפרעה, רק במיקרה של עצירה פתאומית או חבטה חזקה תמנע החגורה את הנהג מליפול קדימה. ניתוק החגורה במצב חירום, כאשר יש צורך להוציא את הנהג נעשה כחגורה רגילה ע"י התרת אבזם חרום.

